

Много по-съществени са разликите обаче при типовите грешки, които допускат децата от двете групи. Най-често срещаните грешки при *група 1* са граматическите. На второ място са лексикалните грешки (които понякога е трудно да бъдат отделени от граматичните). В *група 2* обаче тези два типа грешки са с най-ниска честота. Когато се появят, тези грешки не са така груби, както при *група 1*.

Например една от регистрираните грешки от лексикален характер при българчетата е следната: *Научавам си домашните*. Грешките, които наричаме прекъсвания и които представляват 75 % от общия брой при *група 2* и 28 % при *група 1*, могат да бъдат разгледани като перформативни, т.е. те могат да се дължат на: несигурност, забравяне, липса на знания за света и др.

4.4. Сложност

При отчитане на резултатите за сложност тази стойност е много по-висока за *група 2*:

гр. 1 – сложност общо = 1,58;

гр. 2 – сложност общо = 2,18.

Но както и при отчитане на правилността по-горе, и тук изглежда по-оправдано да разгледаме в подробности относителната дистрибуция на различните елементи. Най-висок процент и при двете групи са изказани мисли, състоящи се от прости изречения (*съответно 51,8 % и 70,1 %*). Но докато при българчетата се наблюдават много изкази с едно подчинено изречение (18,4 %) и известен брой с повече от едно (3,7 %), процентът на този тип изкази при *група 1* е много нисък. Същевременно при ромските деца се наблюдават голям брой изкази, които не представляват пълни изречения (45,3 %) срещу 7,8 % за *група 2*.

4.5. Колебание

Броят на паузите и повторенията на фразите в рамките на една изказана мисъл по отношение на общия брой изказани мисли спрямо българските деца е:

гр. 1 – 490 изказа, 87 паузи, 15 повторения;

гр. 2 – 488 изказа, 104 паузи, 32 повторения.